

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 132 Год. LXVI | Понеделник, 4 октомври 2010

Цена на овој број е 150 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
2676. Указ за поставување на вонреден и ополномоштен амбасадор на Република Македонија во Република Австрија.....	2	2681. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 228/2009 од 22 септември 2010 година.....	6
2677. Указ за поставување на вонреден и ополномоштен амбасадор на Република Македонија во Република Молдова.....	2	2682. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 263/2009 од 22 септември 2010 година.....	8
2678. Решение за забрана за производство, увоз, поседување, продажба, снабдување и/или употреба на одредени видови ветеринарно-медицински препарати.....	2	2683. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 60/2010 од 22 септември 2010 година.....	10
2679. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 104/2009 од 22 септември 2010 година.....	3	2684. Решение за забрана за увоз, ставање во промет и извоз на крзно од мачки и кучиња и нивни производи од Република Македонија.....	11
2680. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 167/2009 од 22 септември 2010 година.....	5	2685. Објава за движењето на индексот на цените на мало во Република Македонија за месец септември 2010 година.....	11
		Огласен дел	1-52

**ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
2676.**

Врз основа на член 84, алинеја втора од Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 52/91), донесувам

**У К А З
ЗА ПОСТАВУВАЊЕ НА ВОНРЕДЕН И ОПОЛНО-
МОШТЕН АМБАСАДОР НА РЕПУБЛИКА МАКЕ-
ДОНИЈА ВО РЕПУБЛИКА АВСТРИЈА****I**

Г-дин Ѓорѓи Филипов се поставува на должноста вонреден и ополномоштен амбасадор на Република Македонија во Република Австрија, со седиште во Виена.

II

Министерот за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

III

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Указ бр. 72	Претседател
1 октомври 2010 година	на Република Македонија,
Скопје	д-р Ѓорѓе Иванов, с.р.

2677.

Врз основа на член 84, алинеја втора од Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 52/91), донесувам

**У К А З
ЗА ПОСТАВУВАЊЕ НА ВОНРЕДЕН И ОПОЛНО-
МОШТЕН АМБАСАДОР НА РЕПУБЛИКА МАКЕ-
ДОНИЈА ВО РЕПУБЛИКА МОЛДОВА****I**

Г-дин Љупчо Арсовски се поставува на должноста за вонреден и ополномоштен амбасадор на Република Македонија во Република Молдова, со седиште во Букурешт.

II

Министерот за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

III

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Указ бр. 73	Претседател
4 октомври 2010 година	на Република Македонија,
Скопје	д-р Ѓорѓе Иванов, с.р.

**МИНИСТЕРСТВО ЗА ЗЕМЈОДЕЛСТВО,
ШУМАРСТВО И ВОДОСТОПАНСТВО****2678.**

Врз основа на член 51 став (1) од Законот за ветеринарно-медицински препарати („Службен весник на Република Македонија“ бр.42/2010), министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство, донесе

**Р Е Ш Е Н И Е
ЗА ЗАБРАНА ЗА ПРОИЗВОДСТВО, УВОЗ, ПОСЕДУ-
ВАЊЕ, ПРОДАЖБА, СНАБДУВАЊЕ И/ИЛИ УПОТ-
РЕБА НА ОДРЕДЕНИ ВИДОВИ ВЕТЕРИНАРНО
-МЕДИЦИНСКИ ПРЕПАРАТИ****Член 1**

Се забранува производство, увоз, поседување, продажба, снабдување и/или употреба на ветеринарно медицински препарати наменети за апликација кај фармски животни за производство на производи за исхрана на луѓето и аквакултура, и тоа:

- 1) Тиростатски супстанции;
- 2) Стилбени, деривати на стилбени, нивни соли и естри;
- 3) Естрадиол 17 β и деривати на неговите естри;
- 4) β -агонисти;
- 5) Стероиди;
- 6) Кисели лактони на Резолинот вклучувајќи го и зеранолот; и
- 7) Фармакошки активни супстанции за кои не може да се одредат максимално дозволени нивоа, и тоа:
 - Chloramphenicol;
 - Chloroform;
 - Chlorpromazine;
 - Colchicine;
 - Dapsone;
 - Dimetridazole;
 - Metronidazole;
 - Nitrofurans (вклучувајќи и furazolidone); и
 - Ronidazole.

Член 2

(1) Се забранува терапевтски третман на животни наменети за производство и на приплодни животни кои се на крај на нивниот репродуктивен живот.

(2) Без исклучок на член 3 став (3) од ова решение, се забранува зоотехнички третман на животни наменети за производство, вклучувајќи го и периодот на товење кај приплодни животни на крај на нивниот репродуктивен живот.

Член 3

(1) Забраните од член 1 од ова решение не се однесуваат на апликација во терапевтски цели, на тестостерон и прогестерон и нивни деривати кои веднаш по апсорпцијата се хидролизираат на самото место на апликација, од страна на доктор по ветеринарна медицина со инјектирање или за третирање на дисфункција на јајници во форма на вагинални спирали освен импланти кај фармски животни кои се јасно идентификувани.

(2) Забраните од член 1 од ова решение не се однесуваат на апликација во терапевтски цели од страна на доктор по ветеринарна медицина, или под негова директна одговорност, на одобрените ветеринарно-медицински препарати кои содржат allyl trenbolone даден орално или β -агонисти кај копитари доколку се користат во согласност со упатството на производителот.

(3) Забраните од член 1 од ова решение не се однесуваат на апликација во терапевтски цели од страна на доктор по ветеринарна медицина на β -агонисти, во форма на инекција за поттикнување контракции кај крави при телење.

(4) Забраните од член 1 од ова решение не се однесуваат на апликација од страна на доктор по ветеринарна медицина за зоотехнички цели на ветеринарно-медицински препарати кои имаат естрогено (кои не се Естрадиол 17 β и деривати на неговите естри), андрогено или гастагено дејство кај фармски животни кои се јасно идентификувани.

(5) Забраните од член 1 од ова решение не се однесуваат на апликација од страна на доктор по ветеринарна медицина за зоотехнички цели на ветеринарно-медицински препарати кои имаат андрогено дејство кај младите риби кои се лекуваат во првите три месеца од животот за целите на промена на полот.

Член 4

Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 11-3697/2
30 септември 2010 година
Скопје

Министер,
Љупчо Димовски, с.р.

**УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
2679.**

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 став 1 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија” бр. 70/1992), на седницата одржана на 22 септември 2010 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ членовите 27, 28 и 29 од Законот за правната положба на црква, верска заедница и религиозна група („Службен весник на Република Македонија” број 113/2007).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, по повод поднесена иницијатива од Стамен Филипов од Скопје, со Решение У.бр. 104/2009 од 23 јуни 2010 година, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означени во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорените одредби од Законот со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека оспорениот член 27 од Законот, определува дека во воспитнообразовните установи може да се организира верско образование како изборен предмет согласно со закон и дека при подготвувањето на наставниот план и програма со кои се утврдува изборниот предмет од областа на верското образование може преку органот надлежен за работите во врска со односите меѓу државата и верските заедници да бидат консултирани црквата, верската заедница и религиозната група.

Судот, исто така утврди дека со оспорениот член 28 од Законот, е определено дека верско образование како изборен предмет можат да изведуваат лица кои ги исполнуваат посебните услови предвидени за таа цел, а според оспорениот член 29 од Законот дека учениците помлади од 15 години можат да посетуваат верско образование како изборен предмет врз основа на согласност на родителите или старателите.

5. Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, владеењето на правото е една од темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Уставот на Република Македонија во делот кој се однесува на граѓанските и политички слободи и права, со членот 9 утврдил дека граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба, како и дека граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Со членот 16 став 1 од Уставот се гарантира слободата на уверувањето, а со членот 19 ставовите 1 и 2 од Уставот се гарантира слободата на вероисповеста и се гарантира слободното и јавно, поединечно или во заедница со други, изразување на верата.

Во делот на Уставот кој се однесува на економските, социјалните и културните права, со членот 44 е утврдено дека секој има право на образование.

Образованието е достапно на секого под еднакви услови. Основното образование е задолжително и бесплатно.

Во членот 45 од Уставот, е определено дека граѓаните имаат право, под услови утврдени со закон, да основаат приватни образовни установи во сите степени на образованието, освен во основното образование.

Поаѓајќи од содржината на изнесените одредби од Уставот, произлегува дека:

- граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата;
- секому му се гарантира слободно изразување на верата;
- верските заедници и религиозни групи се одвоени од државата и се еднакви пред законот;
- тие се слободни во основањето на верски училишта и други социјални и добротворни установи;
- правото да се припаѓа на одредена вера подразбира и право да не се припаѓа на ниедна религија и да не се исповедува нејзиното учење;
- не постои државна религија која би била повластена и не се признаваат никакви привилегии на било која вера по било кој основ;

- постои слобода на здружување на граѓаните заради остварување на нивните уверувања врз основа на програми и дејствувања кои не се насочени, покрај другото и кон верска омраза и нетрпеливост.

Согласно членот 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон и секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според членот 7 од Законот за средното образование („Службен весник на Република Македонија” бр. 4/1995, 24/1996, 34/1996, 35/1997, 82/1999, 29/2002, 40/2003, 42/2003, 67/2004, 55/2005, 113/2005, 35/2006, 30/2007, 49/2007, 81/2008, 92/2008 и 33/2010), во средното училиште е забрането секако политичко и верско организирање и дејствување. Во средното училиште не се дозволува организирање на верско образование.

Со оспорениот член 27 став 1 од Законот, се определува дека во воспитно образовните установи може да се организира верско образование како изборен предмет согласно со закон. Во ставот 2 од истиот член, е определено дека при подготвувањето на наставниот

план и програма со кои се утврдува изборниот предмет од областа на верското образование може преку органот надлежен за работите во врска со односите меѓу државата и верските заедници да бидат консултирани црквата, верската заедница и религиозната група.

Според оспорениот член 28 од Законот, верско образование како изборен предмет можат да изведуваат лица кои ги исполнуваат посебните услови предвидени за таа цел, а според оспорениот член 29 од истиот закон, учениците помлади од 15 години можат да посетуваат верско образование како изборен предмет врз основа на согласност на родителите или старателот. Овие оспорени членови претставуваат доуредување на оспорениот член 27.

Од анализата на оспорените членови 27, 28 и 29 од Законот, произлегува дека во сите воспитнообразовни установи може да се организира верското образование како изборен предмет, изведувано од лица кои исполнуваат посебни услови за таа цел, како и обврска за родителска, односно старателска согласност за посетување на верско образование за лица помлади од 15 години.

Тргувајќи од содржината на членот 1 од Законот за правната положба на црква, верска заедница и религиозни групи, Судот утврди дека со овој закон се уредува основањето и правниот статус на црквата, верската заедница и религиозната група, уредување на богослужба, молитва и верски обред, верска поука и образовни дејности, приходи на црквата, верската заедница и религиозната група, како и други прашања. Црквата, верската заедница и религиозната група се одвоени од државата и се еднакви пред закон. Судот утврди дека со членот 1 од Законот е определен предметот на уредување на овој закон во кој не е содржано прашањето кое се уредува со оспорените членови 27, 28 и 29 од Законот и е надвор од предметната законска содржина.

Прашањата за образовните дејности кои впрочем го опфаќаат верското образование, се уредени со членот 22 од овој закон, каде е определено дека црквата, верската заедница и религиозната група имаат право да основаат верски образовни установи од сите степени на образование, освен од основното образование, за школување на свештени лица и верски службеници и дека верските образовни установи се изедначени со другите образовни установи. Имено, со одредбите од членот 22 од Законот, е исцрпено прашањето за верското образование и секое друго доуредување како во оспорените членови 27, 28 и 29 од Законот, односно регулирањето на прашањето за верското образование и во останатите воспитнообразовни установи, излегува надвор од рамките на овој закон и уредува прашања за кои не постои уставно правна основа.

Во контекст на наведеното е членот 7 од Законот за средното образование според кој во средното училиште е забрането секако политичко и верско организирање и дејствување и дека во средното училиште не се дозволува организирање на верско образование, како и Одлуката на Уставниот суд У. бр. 202/2008 од 11 февруари 2009 година со кој е укинат членот 26 од Законот за основното образование („Службен весник на Република Македонија“ бр.103/ 2008), со кој беше предвидено дека во основно училиште може да се остварува и верско образование како изборен предмет. Од овие причини, Судот утврди дека се доведува во прашање уставноправната издржаност и опстојувањето на овие оспорени законски одредби во правниот поредок.

Уставно правната оправданост на оспорените одредби од членовите 27, 28 и 29 од Законот, според Судот, заради можноста од нивна моментно неодредена, а екстензивна примена, се доведува во прашање не само во основните училишта и средните училишта од причини наведени погоре, туку и во останатите воспитнообразовни установи (универзитети, високо стручни школи), кои како јавни установи вршат дејност во областа на образованието, вклучувајќи ги сите, односно јавните, приватните и мешовитите воспитнообразовни установи.

Судот ги ценеше наводите од мислењето на Владата на Република Македонија дека државата има обврска не само да обезбеди право на образование на секого, туку и право на религиозно образование на секого, бидејќи со овозможување да се оствари ова право во училиштата, државата всушност ја извршувала својата обврска кон граѓаните, а не кон црквата, верските заедници и религиозни групи, но по однос на ова прашање овој суд веќе се произнел со Одлуката У.бр. 202/2008 од 15 април 2009 година, со која е укинат членот 26 од Законот за основното образование, бидејќи Судот оценил дека со укинатата одредба со која беше предвидено дека во основно училиште може да се остварува и верско образование како изборен предмет, се создава можност во основното образование да се воведат предмет во кој се изучува определена вера, со кој се врши воведување на правила според кои треба да се однесува припадникот на определена вероисповед, или како што се нарекува - вероучение, верска поука или, најчесто, веронаука и дека ваквиот облик на верско образование што произлегува како можност од Законот, го надминува академскиот и неутрален карактер на наставата, што инаку е карактеристика на јавното, државно образование и ја инволвира државата во организирањето на таква верска настава, наспроти изнесениот принцип на одвоеност на

државата и црквата. Исто така, Судот укажува дека толкувањето на одредбите од Европската конвенција за човекови права не го прават државите –потписнички по свое наоѓање, туку Европскиот суд за човекови права преку својата пракса и пресуди.

Согласно изнесеното, Судот, утврди дека оспорените членови 27, 28 и 29 од Законот не се во согласност со Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе, со мнозинство гласови, во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. Бр. 104/2009

22 септември 2010 година на Уставниот суд на Република Скопје

Претседател

Македонија,

д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

2680.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992), на седницата одржана на 22 септември 2010 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВА член 32 став 1 во делот: „под услови и“ од Законот за посебните права на учесниците во мировните операции и операциите за колективна одбрана надвор од територијата на Република Македонија и на членовите на нивните семејства („Службен весник на Република Македонија“ бр.67/2009).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавување во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, на иницијатива на Стамен Филипов од Скопје, со Решение У.бр.167/2009 од 23 јуни 2010 година поведе постапка за оценување на уставноста на одредбата од Законот означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што пред Судот се постави прашањето на нејзината согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека членот 32 став 1 од Законот определува дека: „Децата на загинатите, односно починатите учесници имаат право на стипендија за редовно школување во јавните средни училишта и

право на стипендија за редовно студирање на јавните високообразовни установи во Република Македонија, под услови и начин утврдени од страна на Министерството за образование и наука.“

5. Според член 8 став 1 алинеите 3 и 4 од Уставот, темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија се владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска.

Според член 9 од Уставот, „граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба“ (став 1) и „граѓаните пред Уставот и законите се еднакви“ (став 2).

Според член 34 од Уставот, „граѓаните имаат право на социјална сигурност и социјално осигурување утврдени со закон и со колективен договор.“

Според член 40 од Уставот, „Републиката му обезбедува посебна грижа и заштита на семејството“ (став 1).

Според член 68 став 1 алинеја 2 од Уставот, Собранието на Република Македонија донесува закони, а според член 96 од Уставот, органите на државната управа работите од својата надлежност ги вршат самостојно врз основа и во рамките на Уставот и законите и за својата работа се одговорни на Владата, која, според член 88 од Уставот, е носител на извршната власт и своите права и должности ги врши врз основа и во рамките на Уставот и законите.

Од изнесените уставни одредби произлегува дека темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија се владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска и тие вредности се остваруваат, покрај другото, така што законодавецот со закон ги уредува правата и должностите на граѓаните во рамките определени со Уставот, а Владата и органите на државната управа ги спроведуваат Уставот и законите. Притоа, законодавецот има уставно овластување со закон да го уреди правото на граѓаните на социјална сигурност и социјално осигурување, како и да обезбеди посебна грижа и заштита на семејството, со тоа што мора да обезбеди еднаквост на граѓаните во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба.

Имајќи предвид дека со оспорениот дел од член 32 став 1 на Законот се овластува Министерството да ги утврдува условите под кои децата на загинатите и починатите учесници во мировните операции имаат право на стипендија, Судот оцени дека законодавецот не-

ма уставна основа да го пренесе своето овластување, за уредување на условите за остварување на правото на стипендија на децата на загинатите и починатите учесници, на орган на државната управа-Министерството за образование и наука, туку самиот ги утврдува како правото така и условот за користење на тоа право, а Министерството потоа ги спроведува законските услови во практиката на начин уреден со свој подзаконски пропис. Поради тоа, Судот оцени дека предвидувањето Министерството да ги определува условите за остварување на правото на стипендија на децата на загинатите и починатите учесници во мировните операции не е во согласност со член 8 став 1 алинеите 3 и 4, член 51, член 68 став 1 алинеја 2 и член 96 од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. Бр. 167/2009
22 септември 2010 година на Уставниот суд на Република
Скопје
Претседател
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

2681.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 став 2 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), на седницата одржана на 22 септември 2010 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ ПОНИШТУВА Одлуката за месечниот надоместок на членовите на Советот, за присуство на седници на Советот, за внатрешни и надворешни членови на Комисиите, надоместоци за склучување на бракови и друго, број 07-736/7, донесена на седница на Советот на Општина Желино, на 5.08.2009 година, објавена во „Службен гласник на Општина Желино“ за 2009 година, број 11 од 23.09.2009 година.

2. СЕ СТАВА ВОН СИЛА Решението за запирање на извршувањето на поединечните акти или дејствија што се преземаат врз основа на Одлуката означена во точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

4. Уставниот суд на Република Македонија, по повод поднесена иницијатива од Фатмир Изаири, градоначалник на Општина Желино, со Решение У.бр. 228/2009 од 7 јули 2010 година, поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на одлуката означена во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорената одлука со Уставот и Законот.

5. Судот на седницата утврди дека Советот на Општина Желино, на седницата одржана на 5.08.2009 година, врз основа на членовите 32 и 45 од Законот за локалната самоуправа („Службе весник на Република Македонија” бр. 5/2002), одредби на Законот за изменување и дополнување на Законот за плата и други надоместоци на избраните и именуваните лица во Република Македонија и членовите 22, 23, 26 и 27 од Статутот на општината Желино, „Службено гласило” бр. 10/2006, донел Одлука за месечен надоместок на членови на Советот, за присуство на седници на Советот, за внатрешни и надворешни членови на комисиите, надоместоци за склучување на бракови и друго.

Со членот 1 од оспорената одлука, бил утврден месечниот надоместок на членовите на Советот, за присуство на седници на Советот, надоместоците на внатрешните и надворешните членови на комисиите, надоместоците за склучување на бракови и други надоместоци кои произлегувале за вршење на неопходни работи.

Според членот 2 од оспорената одлука, месечниот надоместок за присуство на седници на Советот, бил утврден во процентуален износ од 84% од просечната месечна нето плата во Република, исплатена за претходната година. За внатрешните и надворешните членови на комисиите, надоместокот за дневница бил утврден на 1.000,00 денари и за учество во склучување на бракови, надоместокот за дневница бил утврден по 1.000,00 денари неделно (без оглед на склучените бракови во текот на неделата).

Во членот 3 од оспорената одлука, било определено и дека на членовите на Советот на општина и на членовите на комисиите на Советот, надоместоците за патни и дневни трошоци, кои произлегувале од редовното вршење на функциите, за службено патување во земја и надвор од земјата, им се исплаќале според прописите кои се однесувале на државните службеници, вработени во општинската администрација.

Со членот 4 од оспорената одлука, било определено дека со донесувањето на Одлуката, престанувала да важи Одлуката бр. 07-1085/5 од 12.11.2007 година која ја регулирала оваа материја, а според член 5, оспорената одлука влегувала во сила со денот на донесувањето и ќе се објавела во службено гласило на општината.

6. Согласно членот 8 став 1 алинеи 3 и 9 од Уставот на Република Македонија владеењето на правото и локалната самоуправа се утврдени како темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Со членот 51 од Уставот, во Република Македонија е определено дека законите мора да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според членот 45 од Законот за локалната самоуправа, членовите на советот имаат право на надоместок за присуство на седници и надоместок на патните и дневните трошоци, во рамките утврдени со закон.

Со членот 1 од Законот за дополнување на Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката („Службен весник на Република Македонија” бр. 121/2007), во Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката („Службен весник на СРМ бр. 36/90 и „Службен весник на Република Македонија” бр. 38/91, 23/97, 37/2005 и 84/2005), по Дел „V. Надоместок на определени материјални трошоци и други примања”, додаден е нов „Дел V-а Надоместоци на членовите на советите на општините и на членовите на Советот на градот Скопје” со пет нови членови 29-а, 29-б, 29-в, 29-г и 29-д.

Со членот 29-а се уредува дека на членовите на советите на општините и на членовите на Советот на градот Скопје им припаѓа месечен надоместок за присуство на седниците на советот и надоместок на патните и дневните трошоци, а средствата за исплата на надоместоците се обезбедуваат во буџетот на општината и во Буџетот на градот Скопје.

Според членот 29-б од Законот, месечниот надоместок за присуство на седници на советот се утврдува во процентуален износ од просечната месечна нето плата во Републиката исплатена за претходната година, но не повеќе од 70%, а висината на месечниот надоместок за присуство на седниците се утврдува со одлуката за извршување на буџетот на општината и Буџетот на градот Скопје.

Со членот 29-д од Законот, е определено дека на членовите на советот на општините и на членовите на Советот на градот Скопје им се исплатуваат надоместоци за патни и дневни трошоци за службени патувања во земјата и во странство според прописите кои се однесуваат на државните службеници вработени во општинската администрација и во администрацијата во градот Скопје.

Со членот 4 од Законот за изменување на Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката („Службен весник на Република Македонија“ бр. 161/2008), во членот 29-б бројот “70” е заменет со бројот “84”. Наведената измена се однесува на месечниот надоместок за присуство на седници на советот и била во примена во времето на донесувањето на оспорената одлука.

Од анализата на одредбите од членот 45 од Законот за локалната самоуправа и членот 29-а од Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката, Судот утврди дека законодавецот го утврдил правото на надоместок за присуство на седница и правото на надоместок на патни и дневни трошоци за членовите на советот.

Судот утврди дека овие одредби не предвидуваат право на други надоместоци на членовите на советот, како што е на пример за ангажираност на членови (внатрешни и надворешни) во работни тела-комисии и за ангажираност на членовите на советот за склучување на бракови. Имено, со одредбите од Законот за локалната самоуправа се решени прашањата за правото и висината на надоместокот на членовите на советот за присуство на седница на советот и за патните и дневните трошоци кои ги упатува на регулативата од Законот за државните службеници, а во конкретниот случај Судот утврди дека Советот на општина Желино, определува надоместоци во висина каква што доносителот на актот тоа го сметал за потребно без притоа да постои законски основ за определување на тие надоместоци.

Со оглед на тоа што Законот за локалната самоуправа и Законот за плата и другите надоместоци на пратениците во Собранието на Република Македонија и другите избрани и именувани лица во Републиката, не предвидуваат право на советниците на посебен надоместок за работа на внатрешните и надворешните членови на комисиите на советот на општината и надоместоци за склучување на бракови, какво што право е определено со одредбите од членот 1 и членот 2 од оспорената одлука, Судот утврди дека оспорената одлука не е во согласност со член 8 став 1 алинеја 3 и член 51 од Уставот и со законите.

7. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спиоровски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. Бр. 228/2009
22 септември 2010 година на Уставниот суд на Република
Скопје
Претседател
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

2682.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992), на седницата одржана на 22 септември 2010 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА членот 5 став 1 точка 5, членот 129 став 1 и членот 213-б од Законот за работните односи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 62/2005, 106/2008, 161/2008, 114/2009, 130/2009, 50/2010 и 52/2010).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, по повод иницијатива на Сојузот на синдикатите на Македонија, со Решение У.бр.263/2009 од 2 јуни 2010 година поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот за работните односи означени во точката 1 од оваа одлука, бидејќи основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека Законот за работните односи во членот 5 го дефинирал значењето на одделни изрази употребени со овој закон и во ставот 1 точка 5 определил дека „работно време“ е секој период во кој работникот работи и е на располагање на работодавачот за извршување на работите и работните задачи согласно со закон.

Судот, од анализата на оспорената одредба од Законот утврди дека законодавецот непрецизно и широко го дефинирал изразот „работно време“ определувајќи го неговото значење како право на работодавачот да располага со работникот кој работи, со што се создава можност работодавачот во димензионирањето на работните активности да ги повреди уставно гарантираните човекови слободи и права во кои се и правата од работен однос и интегритетот на работникот. Имено, располагањето на работодавачот во контекст на одредбата, ги надминува рамките на дефиницијата за определено „работно време“ и изразот добива значење на неопределено по обем работење и искористување на работникот во вршењето на работните задачи од страна на работодавачот, со што дефиницијата остава простор длабоко да се допре до личноста и интегритетот на работникот во остварувањето на работите од работниот однос, а со тоа да се загрозат неговите слободи и права утврдени во Уставот. Со оглед на тоа, оспорената одредба од Законот не е во согласност со членот 32 од Уставот, според кој секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност (став 1); секому, под еднакви услови, му е

достапно секое работно место (став 2); секој вработен има право на соодветна заработувачка (став 3); секој вработен има право на платен, дневен, неделен и годишен одмор и од овие права вработените не можат да се откажат (став 4); и остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори (став 5).

5. Судот, исто така утврди дека во членот 129 од Законот кој има наслов „Ограничувања на работата ноќно време“, во оспорениот став 1 од овој член од Законот е пропишано дека работното време на работникот кој работи ноќно време не смее да трае просечно повеќе од осум часа на секои 24 часа.

Судот, во рамки на анализата на оспорената одредба од Законот, утврди дека Законот за работните односи со одредбите од членовите 127-131 ги уредил прашањата кои се однесуваат за: ноќна работа, права на работниците кои работат ноќно време, ограничување на работата ноќно време, консултирање со синдикатот и ноќна работа на жените во индустријата и градежништвото.

Судот, исто така, утврди дека законодавецот само со ограничувањето на работното време на работникот кој работи ноќно време да не смее да трае просечно повеќе од осум часа на секои 24 часа, без да го регулира временското ограничување на ноќното работење во колкав период од годината, односно воопшто во колкав временски период тоа може да се извршува, дозволил ноќната работа да може да трае без временски лимити, а со тоа допуштил работодавачот да го употребува работниот ангажман на работниците за ноќна работа постојано или како што тој смета дека е потребно, на штета на правата и интересите на работниците кои произлегуваат од работниот однос спротивно на членот 32 од Уставот и се доведува во прашање хуманоста, социјалната правда и солидарноста определени како темелни вредности на уставниот поредок во членот 8 став 1 алинеја 8 од Уставот. Од овие причини Судот утврди дека оспорената одредба од членот 129 став 1 од Законот не е во согласност со наведените одредби од Уставот.

6. Со членот 213-а од Законот е определено дека репрезентативност на синдикат, односно на здружение на работодавачи на ниво на Република Македонија, на ниво на јавен сектор, на ниво на приватен сектор од областа на стопанството и на ниво на гранка, односно оддел согласно Националната класификација на дејности, ја утврдува министерот надлежен за работите од областа на трудот, на предлог на Комисија за утврдување на репрезентативноста во согласност со овој закон.

Со оспорениот член 213-б од Законот е уреден составот и начинот на работа на Комисијата. Според ставот 1 од овој член од Законот е предвидено дека Комисијата е составена од девет члена, од кои по три претставника на Министерството за труд и социјална политика, Министерството за правда и Министерството за економија.

Според ставот 2 од овој член од Законот, регистрирани синдикати и здруженија на работодавачи на национално ниво можат да определат свој претставник кој ќе присуствува при работата на Комисијата.

Во ставот 3 од овој член од Законот е уредено дека претставниците на министерствата од ставот 1 на овој член ги именува Владата на Република Македонија на предлог на министерот за труд и социјална политика.

Според ставот 4 од овој член од Законот, административно-стручните работи за работа на Комисијата ги врши Министерството за труд и социјална политика.

Според ставот 5 од овој член, начинот на работа на Комисијата се определува со Деловник за работа на Комисијата.

Од анализата на оспорениот член 213-б како и другите одредби од Законот, Судот оцени дека законодавецот со закон ги уредил прашањата за условите и критериумите за определување на репрезентативност на синдикатот и на работодавачите, како и постапката по барањето за репрезентативност, каде Комисијата за утврдување на репрезентативност донесува решение против кое може да се поднесе жалба до Владата на Република Македонија и може да се заведе управен спор пред надлежниот суд. Репрезентативноста се определува за врем период од три години, а воедно синдикатот и здружението на работодавачи може да поднесат барање за преиспитување на репрезентативноста, по истекот на периодот од една година од денот на донесувањето на решението. Решението за репрезентативноста се објавува во „Службен весник на Република Македонија“.

Согласно членот 211 од Законот, репрезентативноста на синдикатот за територијата на Република Македонија односно здружение на работодавачи за територијата на Република Македонија се определува заради учество во трипартитни тела за социјално партнерство и трипартитни делегации на социјалните партнери.

Репрезентативност на синдикат на ниво на јавен сектор се определува заради учество во колективното договарање на ниво на јавен сектор, а репрезентативност на синдикат и здружение на работодавачи на ниво на приватен сектор од областа на стопанството, се определува заради учество во колективно договарање на ниво на приватен сектор од областа на стопанството.

Репрезентативноста на синдикат и здружение на работодавачи на ниво на гранки се определува заради учество во колективното договарање на ниво на гранка (оддел).

Репрезентативност на синдикат на ниво на работодавач се определува заради учество во колективно договарање на ниво на работодавач.

Комисијата е орган што одлучува во постапка по барања и врз основа на со закон определени услови и критериуми кои треба да ги исполнуваат барателите.

(5) Надоместокот на трошоците од ставовите (1), (2) и (4) на овој член на воениот и цивилниот персонал се врши по претходно приложена уредна документација за направените трошоци, издадена од јавната здравствена установа.“

5. Според членот 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Според членот 9 став 2 од Уставот, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Согласно членот 35 став 1 од Уставот, Републиката се грижи за социјалната заштита и социјалната сигурност на граѓаните согласно со начелото на социјална праведност.

Од анализата на оспорената одредба од членот 23 став 3 од Законот за служба во Армијата на Република Македонија во контекст и на останатите одредби од овој член од Законот, Судот утврди дека основ за остварување на здравствената заштита, како посебно право од страна на воениот и цивилниот персонал по престанувањето на службата во Армијата, е постоењето на заболување или повреда кои се во врска со вршењето на службата во Армијата или лицата по престанок на службата во Армијата се здобиле со заболување или повреда од вршењето на службата, меѓутоа во случајов станува збор за иста категорија на лица, со ист статус и нарушена здравствена состојба настаната од службата во Армијата. Со оглед на тоа, Судот утврди дека со оспорената одредба од Законот неосновано се издвојува дел од овој персонал дека не може да ги остварува правата од ставовите 1 и 2 од овој член од Законот, само поради начинот на кој им престанала службата. Меѓутоа, тие лица се дел од персоналот на кои заболувањата им настанале од вршењето на службата во Армијата, и поради тоа за сите нив подеднакво треба да се однесува здравствената заштита утврдена со овој закон и тие лица треба да имаат ист правен третман во однос на остварувањето на правото на здравствената заштита.

Тргувајќи од уставно судската анализа, Судот оцени дека оспорената одредба од Законот не е во согласност со наведените одредби од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У. Бр. 60/2010
22 септември 2010 година на Уставниот суд на Република
Скопје
Претседател
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

УПРАВА ЗА ВЕТЕРИНАРСТВО

2684.

Врз основа на член 10 точки 4 и 5, а во врска со член 81 став 2 од Законот за ветеринарно здравство („Службен весник на Република Македонија“ бр. 113/2007), директорот на Управата за ветеринарство донесе

РЕШЕНИЕ

ЗА ЗАБРАНА ЗА УВОЗ, СТАВАЊЕ ВО ПРОМЕТ И ИЗВОЗ НА КРЗНО ОД МАЧКИ И КУЧИЊА И НИВНИ ПРОИЗВОДИ ОД РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Член 1

(1) Се забранува увоз, ставање во промет и извоз од Република Македонија на крзно од мачки од видот *Felis silvestris*, крзно од кучиња од подвидот *Canis lupus familiaris* и производи кои содржат такви крзна (пратки).

(2) Пратките од став (1) на овој член, може да се увезат, стават во промет и извезат доколку се наменети за едукативни или таксидермални цели.

Член 2

Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 11-3270/3
23 септември 2010 година
Скопје

Директор,
Дејан Рунтевски, с.р.

ДРЖАВЕН ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКА

2685.

Врз основа на член 44 од Законот за данокот на добивка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 80/93, 33/95, 43/95, 71/96, 5/97, 28/98, 11/2001, 2/2002, 44/2002, 51/2003, 120/2005, 139/2006, 160/2007, 159/2008 и 85/2010), Државниот завод за статистика го утврдува и објавува

ДВИЖЕЊЕТО НА ИНДЕКСОТ НА ЦЕНИТЕ НА МАЛО ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА МЕСЕЦ СЕПТЕМВРИ 2010 ГОДИНА

Индексот на цените на мало во Република Македонија во периодот јануари-септември 2010 година, во однос на просечните цени на мало во 2009 година е повисок за 2,3%.

Директор,
м-р Благница Новковска, с.р.

ИЗДАНИЈА НА ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РМ

Р.бр	Изданиеја	Цена	Р.бр	Изданиеја	Цена
		денари			денари
1	МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ ВО ПОЛИТИКАТА НА ГЕРМАНИЈА НА БАЛКАНОТ (1919-1933) Погледите на Германија за македонското прашање и изгледите за негово решавање како најголем проблем на Балканот во двесеттите години од XX век м-р Митко Јованов	500,00	23	ЗАКОН ЗА ПРЕКРШОЦИТЕ ЗАКОН ЗА ПРЕКРШОЦИТЕ ПРОТИВ ЈАВНИОТ РЕД И МИР (редакциска збирка), 2007	150,00
2	СПОРОТ ЗА ИМЕТО МЕГУ ГРЦИЈА И МАКЕДОНИЈА - студентски проект -	800,00	24	ЗАКОН ЗА МИНЕРАЛНИТЕ СУРОВИНИ (издание 2007)	120,00
3	МЕГУНАРОДНИ ЧОВЕКОВИ ПРАВА - Д-рЗвонимир Јанкуловски	1300,00	25	ЗАКОН ЗА ПЕНЗИСКОТО И ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ Станка Трајкова и Олигица Костова (со коментар и прилози), 2006	700,00
4	КРИВИЧЕН ЗАКОНИК Акад. Владо Камбовски	800,00	26	ИЗБОРЕН ЗАКОНИК (редакциски пречистен текст), 2008	200,00
5	КРИМИНАЛИСТИЧКА ТЕХНИКА -проф.д-р Бранислав Симоновиќ -проф. д-р Методија Ангелески -доц.д-р Душко Стојановски	1000,00	27	ЗАКОН ЗА СТЕЧАЈ Д-р Кирил Чавдар (со објаснувања, судска практика и Предметен регистар), 2006	600,00
6	ЗАКОН ЗА КРИВИЧНАТА ПОСТАПКА (редакциски пречистен текст), 2008	450,00	28	ЗБИРКИ НА ПРОПИСИ ОД ОБЛАСТА НА ЛОКАЛНАТА САМОУПРАВА, 2004. а) I книга – (Законите за: локалната самоуправа; територијална организација на локалната самоуправа; за градот Скопје; финансирање на единиците на локалната самоуправа и Законот за локалните избори – редакциски пречистен текст)	280,00
7	ЗАКОН ЗА ПАРНИЧНАТА ПОСТАПКА (издание 2008)	350,00	б) II книга – (Законите за: комуналните такси; даноците на имот; угостителска дејност; туристичка дејност и Законот за вршење на занаетчиска дејност)	210,00	
8	ЗАКОН ЗА ВОНПАРНИЧНА ПОСТАПКА, 2008	200,00	в) III книга – (Законите за: основното образование; средното образование; заштита на децата и Законот за социјалната заштита – редакциски пречистени текстови)	245,00	
9	ЛЕКСИКОН НА ПОИМИ ВО ЈАВНИТЕ НАБАВКИ, 2009	400,00	г) IV книга – (Закон за управување со отпадот; Закон за заштита на природата; Закон за квалитетот на амбиентниот воздух)	245,00	
10	ЗАКОН ЗА ИЗВРШУВАЊЕ (редакциски пречистен текст), 2008	300,00	д) КОМПЛЕТ ОД ЧЕТИРИТЕ КНИГИ - ЗБИРКИ НА ЗАКОНИТЕ ОД ОБЛАСТА НА ЛОКАЛНАТА САМОУПРАВА, 2004	840,00	
11	ЗАКОН ЗА КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ (издание 2008)	200,00	29	ЗБИРКА НА МЕГУНАРОДНИ КОНВЕНЦИИ ОД ОБЛАСТА НА КРИВИЧНОТО ПРАВО, 2000	80,00
12	ЗАКОН ЗА РАБОТНИТЕ ОДНОСИ (редакциски пречистен текст), 2008	300,00	30	ЗАКОН ЗА ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЈА Д-р Стефан Георгиевски, 2000 (со коментар, објаснувања и обрасци)	160,00
13	ЗАКОН ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА ПОБАРУВАЊАТА ЗАКОН ЗА ЗАШТИТА НА ПОТРОШУВАЧИТЕ ПРИ ДОГОВОРИ ЗА ПОТРОШУВАЧКИ КРЕДИТИ (со подзаконски акти) (редакциска збирка), 2007	200,00	31	ЗАКОН ЗА ВИСОКОТО ОБРАЗОВАНИЕ, 2008	200,00
14	ЗАКОН ЗА БЕЗБЕДНОСТ НА СООБРАЌАЈОТ НА ПАТИШТАТА (редакциска збирка), 2007	400,00	32	ЗАКОН ЗА ПОШТЕНСКИТЕ УСЛУГИ, 2008	150,00
15	ЗАКОН ЗА НОТАРИЈАТОТ (издание 2007)	250,00	33	ЗАКОН ЗА ЈАВНИТЕ ПАТИШТА, 2008	120,00
16	ЗАКОН ЗА БАНКИТЕ (издание 2007)	300,00	34	ЗАКОН ЗА КОНЦЕСИИ И ДРУГИ ВИДОВИ НА ЈАВНО ПРИВАТНО ПАРТНЕРСТВО, 2008	150,00
17	ЗАКОН ЗА ЗАШТИТА ОД БУЧАВА ВО ЖИВОТНА СРЕДИНА (издание 2007)	100,00	35	ЗАКОН ЗА ДОГОВОРЕН ЗАЛОГ, 2008	150,00
18	ЗАКОН ЗА ДРЖАВНОТО ПРАВОБРАНИТЕЛСТВО (издание 2007)	50,00	36	ЗАКОН ЗА ОСНОВНОТО ОБРАЗОВАНИЕ, 2008	200,00
19	ЗАКОН ЗА УПРАВНИТЕ СПОРОВИ (издание 2007)	80,00	37	ЗАКОН ЗА ЈАВНА ЧИСТОТА, 2008	100,00
20	ЗАКОН ЗА СОПСТВЕНОСТ И ДРУГИ СТВАРНИ ПРАВА (издание 2007)	150,00	38	ЗАКОН ЗА ВОДИТЕ, 2008	300,00
21	ЗБИРКА НА ПРОПИСИ ОД ОБЛАСТА НА ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО (редакциска збирка), 2007	500,00	39	ЗБИРКА НА ПРОПИСИ ЗА СУДОВИТЕ (Законите за: судовите; судскиот буџет; Судскиот совет; платите на судиите; судска служба), 2008	400,00
22	ЗАКОН ЗА ВЕТЕРИНАРНО ЈАВНО ЗДРАВСТВО ЗАКОН ЗА ВЕТЕРИНАРНО ЗДРАВСТВО ЗАКОН ЗА ЗАШТИТА И БЛАГОСОСТОЈБА НА ЖИВОТНИТЕ (редакциска збирка), 2007	400,00	40	ЗБИРКА НА ПРОПИСИ ЗА БЕЗБЕДНОСТ И ЗДРАВЈЕ ПРИ РАБОТА, 2009	200,00
			41	ЗАКОН ЗА ВРАБОТУВАЊЕТО И ОСИГУРУВАЊЕ ВО СЛУЧАЈ НА НЕВРАБОТНОСТ, 2009	150,00
			42	ЗАКОН ЗА АЗИЛ И ПРИВРЕМЕНА ЗАШТИТА, 2009	150,00
			43	ЗАКОН ЗА СЕМЕЈСТВОТО, 2009	250,00
			44	ЗАКОН ЗА ПРОСТОРНО И УРБАНИСТИЧКО ПЛАНИРАЊЕ, 2009	200,00

ПОРАЧКА БР. 132

Со ова неотповикливо ги порачуваме изданијата под реден број _____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци.

Доказот за извршена уплата на жиро с-ка 300000000188798 и порачката ги испраќаме по пошта на адреса бул. „Партизански одреди“ бр. 29, п. факс 51, 1000, Скопје, или на телефакс број + 389-2-551-24-01.

Порачател:

Место: _____, ул. _____, бр. _____, тел./факс _____

Потпис на порачателот

Во _____, _____ 2009 година. (М.П.)

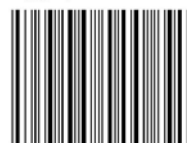

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Преплатата за 2010 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

2010132